pag. 152.

pag. 153.

Kanepi kihelkonnast. Saatnud. 9. Loodus.

Wanavara. Saadud 18 27/VI 96.

(7x) VII.

Juttud. kohalises murdes.

I jututus

Wanast elänü üts miis naasega üttenpaigan mõtsa weeren, wäega waest wüsi; eläjit näil ei olõ üttegi olnu, latsi kah näil ei olõ olnu, muud ku kikas kolmõ kanaga ol näil olnu. üts kats pinni kah; kodo pini ja karä pini.

Üts kõrd lännü suwõl miis mõtsa ja tahtnu ütte tükkü mõtsa maha rako küttüses ja sois rüäs tettä, mõtsan jäl olnu üts suur harägа huss-uma pesäga ja naanu müst pallõnma et ärä ragogu sedä mõtsa maha kon ma sois elä, ja annu mihele uma harä ja ülnü et keedä seo är sois möistad sa kouki eläjide kült, är sa kellegi üttelgu kost sa keele opõt ka naaselõ ei tohi sa üldä mitte üts soina tuust midägi; ku sa ütled sois piät sa õkwa sois sama är kuulma. Miis lännü kodo ja tennü kah nii nigu huss opanu; kütnü harä är ja söönü är ilma naase tüdmädä ja nägemädä. Nigu tiä tuu harä är oll söönü, nii ütte kõrraga möistnu kouki eläjide keele ja saanu kouk arwu mis tsirgu laulnuwwa. Kodo pini ja karä pini kolnõlnuwwa nii. Kodo pini ülnü: tääm bä üüse tulõ waras ja taht mii walgõt hobõst är warastada, a ma taha wäega kõwastõ hankma naada wast peremiis tulõ ummõhtõgi (ometi) wällä kaema ja wõt warga kinni. Peremiis kuulnu tuud ja saanu tall mül wäegä hääs, üüse lännü wällä wohtma ja wõtnu